

รากฐานการปกครอง ของพระเจ้า

“และพญานาคก็โกรธแค้นหญิงนั้น
มันจึงออกไปทำสงครามกับวงศ์พันธุ์
ที่เหลืออยู่ของนาง คือคนทั้งหลายที่
รักษาพระบัญญัติของพระเจ้าและ
ยึดถือคำพยานของพระเยซู”
(วิวรณ์ 12:17, THSV11)

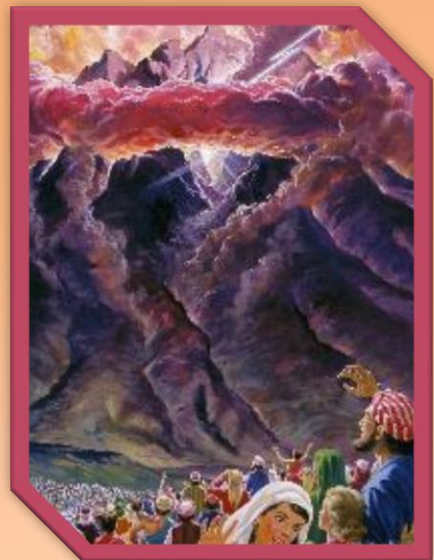

เมื่อสังเกตโลกรอบตัวเรา เราจะเห็นว่า พระเจ้าทรงบัญญัติกฎต่าง ๆ เพื่อปกครองโลก กฎทั้งหลายที่กำหนดสิ่งต่าง ๆ อาทิเช่น วิธีที่สิ่งมีชีวิตเติบโตและพัฒนา มีกฎหนึ่งที่ป้องกันเราจากการถูกเหวี่ยงออกไปในขณะที่โลกหมุนรอบดวงอาทิตย์ด้วยความเร็วสูงบนเส้นทางที่กำหนดไว้

พระเจ้ายังได้ทรงตั้งธรรมเนียมบัญญัติหนึ่งซึ่งชี้บอกว่าเราควรปฏิบัติอย่างไร และเป็นสิ่งที่ปกครองผู้ที่อาศัยอยู่ในโลกใบนี้ และผู้ที่อาศัยอยู่ในโลกอื่น รวมถึงทูตสวรรค์ด้วย

พระเจ้าทรงจารึกธรรมเนียมบัญญัตินี้ไว้ในมนุษย์ทุกคนในจักรวาล (โรม 2:15) อย่างไรก็ตาม บาปได้ทำให้ธรรมเนียมบัญญัติในตัวเราบิดเบือนไป ดังนั้นพระเจ้าจึงจำเป็นต้องส่งธรรมเนียมบัญญัตินี้มายังเราด้วยตัวพระองค์เองผ่านทางเสียงและลายลักษณ์อักษร (เฉลยธรรมบัญญัติ 4:13)

พระบัญญัติ:

พระบัญญัติภายในสถานบริสุทธิ์บนสวรรค์

พระบัญญัตินิรันดร์

วันสะบาโต:

ความหมายของวันสะบาโต

วันสะบาโตและเวลาแห่งยุคสุดท้าย

พระบัญญัติ วันสะบาโต และ การนมัสการ

พระบัญญัติ

พระบัญญัติภายในสถานนมัสการบนสวรรค์

“แล้วพระวิหารของพระเจ้าในสวรรค์ก็เปิดออก และหีบพันธสัญญาของพระองค์ก็ปรากฏในพระวิหารนั้น” (วิวรณ์ 11:19, THSV11)

ยอห์นมองเห็นสถานบริสุทธิ์ในสวรรค์เปิดออก และเห็นหีบพันธสัญญาอยู่ในนั้น (วิวรณ์ 11:19) หีบของสถานบริสุทธิ์ในสวรรค์ถูกซ่อนไว้จนถึงเวลานั้นหรือ? นิมิตนี้แสดงถึงอะไร?

เพื่อที่จะเข้าใจนิมิตนี้ เราต้องมองไปที่สถานบริสุทธิ์ (พลับพลา) ในโลก และ พิธีกรรมที่ได้รับการเฉลิมฉลอง ณ ที่นั้น

หีบพันธสัญญายังคงถูกซ่อนอยู่ตลอดทั้งปี และสามารถมองเห็นได้ในวันแห่งการชำระบาป (เลวีนิติ 16:2, 12-13) ในวันนั้นการพิพากษาจะเกิดขึ้นและความบาปจะถูกกำจัดออกไปอย่างแน่นอน

นิมิตที่ได้มอบให้กับยอห์นบ่งบอกว่า ในช่วงเวลาไม่นานหลังจากการรับนิมิตในบทที่ 11 (เช่น เมื่อพระคัมภีร์เผยแพรอย่างกว้างขวางในต้น ศตวรรษ ที่ 19) การพิพากษาบนสวรรค์ได้เริ่มต้นขึ้น

เช่นเดียวกับหีบพันธสัญญาที่เป็นสำเนาซึ่งอยู่บนโลกนี้ หีบพันธสัญญานบนสวรรค์บรรจุพระบัญญัติสิบประการซึ่งเราจะถูกพิพากษาตามนั้น และในนั้นยังมีพระที่นั่งกรุณาซึ่งเป็นสัญลักษณ์ถึงพระเมตตาคุณของพระเจ้าที่พระโลหิตของพระเยซูได้ปกคลุมความบาปของเรา (1 เปโตร 1:18-19; 1 ยอห์น 2:2; สดุดี 85:10)

พระบัญญัตินิรันดร์

“อย่าคิดว่าเรามาล้มเลิกธรรมบัญญัติและคำของบรรดาผู้เผยพระวจนะ เราไม่ได้มาล้มเลิก แต่มาทำให้สมบูรณ์ทุกประการ”
(มัทธิว 5:17, THSV11)

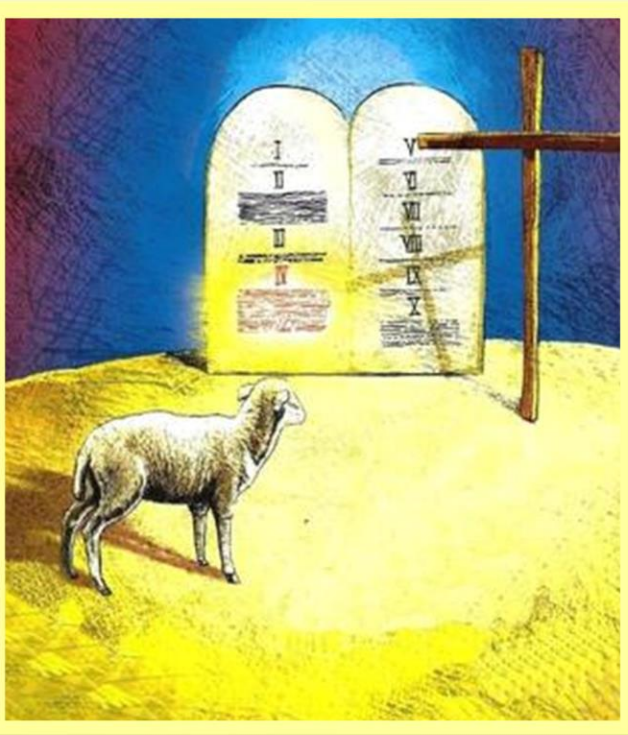

ถึงแม้ในปัจจุบันจะได้ยินกันบ่อย ๆ ว่า พระเยซูคริสต์ทรงยกเลิกพระบัญญัติสิบประการไปแล้วที่บนกางเขน แต่นั่นไม่ใช่คำสอนของนักปฏิรูป และไม่ใช่สิ่งที่พระคัมภีร์สอนด้วย

ในขณะที่เป็นความจริงว่า ที่บนกางเขน บัญญัติต่าง ๆ และพิธีกรรมทั้งหลายที่เกี่ยวข้องกับสถานบริสุทธิบนโลกนี้เป็นโมฆะไปแล้ว แต่นี่ใช้ไม่ได้กับกฎแห่งศีลธรรม (เอเฟซัส 2:15)

พระลักษณะนิสัยของพระเจ้า

พระบัญญัติ

พระบัญญัติของพระเจ้าทรงเป็นนิรันดร์เหนือกาลเวลา ดีพร้อม และ ปกครองพฤติกรรมของสิ่งมีชีวิตทุกคนซึ่งถูกสร้างโดยพระเจ้า (สดุดี 19:7; 119:142; โรม 7:7, 12, 16, 22, 25; 1 ยอห์น 3 :4)

แท้จริงแล้วพระบัญญัตินั้นนิรันดร์เพราะเป็นภาพสะท้อนถึงพระลักษณะนิสัยของพระเจ้า

“ความชอบธรรมและความยุติธรรมเป็นรากฐานแห่งบัลลังก์ของพระองค์”
(สดุดี 89:14)

“เพราะพระบัญญัติทั้งสิ้นของพระองค์ก็ชอบธรรม”
(สดุดี 119:172)

“ความรักมั่นคง และความสัตย์สุจริตคือนำหน้าพระองค์”
(สดุดี 89:14)

“ธรรมบัญญัติของพระองค์เป็นความจริง”
(สดุดี 119:142)

วันสะบาโต

ความหมายของวันสะบาโต

“จงระลึกถึงวันสะบาโต ถือเป็นวันบริสุทธิ์” (อพยพ 20:8, THSV11)

พระบัญญัติข้อที่สี่ ต้องการให้เรารักษาวนสะบาโตด้วยเหตุผลสองประการ คือ เพราะพระเจ้าทรงสร้างเรา (อพยพ 20:8-11) และเพราะพระองค์ทรงไถ่เรา (เฉลยธรรมบัญญัติ 5:12-15)

เพื่อเราแล้ว วันสะบาโตบัญญัติการหยุดพักหนึ่งครั้งในสัปดาห์ เพื่อสรรเสริญพระเจ้าผู้สร้างของเรา เพื่อใคร่ครวญถึงความรักของพระองค์ที่ไถ่เราให้รอด และเพื่อรำลึกถึงพระสัญญาของพระองค์ที่จะได้อาศัยอยู่กับพระองค์ในการสร้างใหม่ เมื่อเข้าใจในลักษณะนี้แล้ว วันสะบาโตจึงเป็นพระพรพิเศษจากพระเจ้าที่ทรงมอบให้แก่เรา

ในอีกแง่หนึ่ง ยังเตือนเราอีกว่า พระเจ้านั้นรักเรามากเกินกว่าที่จะทอดทิ้งเราไปเมื่อเราแยกตัวจากพระองค์ เป็นสัญลักษณ์แห่งการหยุดพัก ไม่ใช่สำหรับการทำงาน เป็นพระคุณ ไม่ใช่การยึดถือตามกฎ เป็นหลักประกันไม่ใช่การลงโทษ เป็นการฟังฟังพระเจ้าเพื่อช่วยเรา ไม่ใช่ด้วยความพยายามของเราเองที่จะทำเช่นนั้น

โดยการรักษาวนสะบาโต เราแสดงออกถึงความเชื่อสัตย์ของเราที่มีต่อพระเจ้า และความปรารถนาของเราที่จะนมัสการพระองค์เพียงผู้เดียว

วันสะบาโตและเวลาแห่งยุคสุดท้าย

“และทรงอนุญาตให้มันสามารถให้มหายใจแก่รูปของสัตว์ร้าย เพื่อให้รูปสัตว์ร้ายนั้นพูดได้ และทำให้พวกที่ไม่ยอมบูชารูปสัตว์ร้ายนั้นถึงแก่ความตาย”

(วิวรณ์ 13:15 THSV11)

วิวรณ์ บทที่ 13 อธิบายถึงอำนาจต่าง ๆ ซึ่งซาตานใช้เพื่อหลอกหลวงโลกนี้ให้ห่างเหินจากพระเจ้า ทุกสิ่งทุกอย่างในบทนี้เกี่ยวข้องกับกรณัมสการ (วิวรณ์ 13:4, 8, 12, 15)

หนึ่งในอำนาจที่กล่าวถึงมีความเกี่ยวข้องโดยตรงกับเขาเล็กของพระธรรมดาเนียลบทที่ 7 ซึ่งพยายามเปลี่ยนแปลงวาระและธรรมเนียมปฏิบัติต่าง ๆ (วิวรณ์ 13:5; ดาเนียล 7:25 คือระยะเวลา 42 เดือนเหมือนกันกับหนึ่งวาระ สองวาระกับครึ่งวาระ)

อำนาจดังกล่าว ยกเลิกพระบัญญัติข้อที่สอง (กรณัมสการรูปเคารพ) และ เปลี่ยนแปลงพระบัญญัติข้อที่สี่ (เวลาของการนัมสการ) โดยโยกย้ายความศักดิ์สิทธิ์จากวันเสาร์เป็นวันอาทิตย์

ในช่วงเวลาสุดท้าย เขาจะถูกบังคับให้นัมสการ “รูปเคารพ” โดยห้ามไม่ให้มีการซื้อขาย [กิจกรรมที่ต้องห้ามในวันสะบาโต] (วิวรณ์ 13:14-17) “เครื่องหมายของสัตว์ร้าย” นี้เป็นสัญลักษณ์ที่บอกเราเกี่ยวกับผู้ที่จะยอมรับวันอาทิตย์ซึ่งถูกสถาปนาโดยมนุษย์ให้เป็นวันแห่งการนัมสการ แทนที่วันเสาร์ ซึ่งเป็นวันที่ถูกสถาปนาโดยพระเจ้า

พระบัญญัติ วันสะบาโต และ
การนมัสการ

“ท่านประกาศเสียงดังว่า “จงเกรงกลัวพระเจ้า และถวายพระเกียรติแด่พระองค์ เพราะถึงเวลาที่พระองค์จะทรงพิพากษาแล้ว จงนมัสการพระองค์ผู้ทรงสร้างฟ้าสวรรค์ แผ่นดินโลก ทะเล และบ่อน้ำพุทั้งหลาย”” (วิวรณ์ 14:7, THSV11)

ข่าวทูตสวรรค์สามองค์ที่ประกาศในยุคสุดท้ายมีความเชื่อมโยงกับการนมัสการ ดังนั้น จึงเชื่อมโยงกับวันสะบาโตและธรรมเนียมปฏิบัติของพระเจ้าด้วย

คุณลักษณะสองอย่างจะถูกมอบให้แก่ผู้ที่ยืนหยัดอย่างมั่นคงในเวลาของยุคสุดท้าย ได้แก่ “พวกเขารักษาพระบัญญัติของพระเจ้าเป็นเจ้าและความเชื่อของพระเยซู” (วิวรณ์ 14:12)
ในการที่จะรักษาพระบัญญัติในช่วงวิกฤติเหล่านั้นได้ พวกเขาจำเป็นต้องรับความเชื่อของพระเยซู ซึ่งเป็นความเชื่อที่ไม่สั่นคลอน ลึกซึ้ง มีส่วนร่วม และไม่มีสิ่งใดเอาชนะได้

“หากทั่วทั้งจักรวาลถูกรักษาวันสะบาโตแล้ว ความคิดและความรู้สึกของมนุษย์จะถูกนำไปยังพระผู้สร้างในฐานะที่ทรงเป็นศูนย์รวมของความเคารพและการนมัสการ และจะไม่มีคนกราบไหว้รูปเคารพ คนไม่เชื่อพระเจ้า หรือคนนอกศาสนา การถูกรักษาวันสะบาโตจะเป็นเครื่องหมายแห่งความจงรักภักดีที่มีต่อพระเจ้าองค์เที่ยงแท้ “ผู้ทรงสร้างฟ้าสวรรค์ แผ่นดินโลก ทะเลและบ่อน้ำพุทั้งหลาย” ข่าวสารที่บัญชาให้มนุษย์นมัสการพระเจ้าและถูกรักษาพระบัญญัติของพระองค์นั้นจะเรียกเชิญเป็นพิเศษให้ถูกรักษาพระบัญญัติข้อที่สี่”